Dziennik Urzędowy

MINISTERSTWA KOLEI

WARSZAWA № 9. d. 30 lipca 1925 r.

22.

ROZPORZĄDZENIE

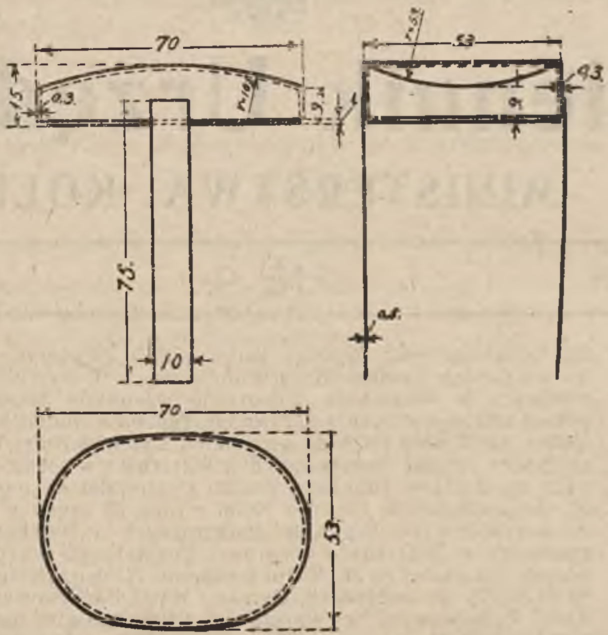
Ministra Kolei z dnia 23 czerwca 1925 r. № V/5553/19 do wszystkich Dyrekcji Kolei Państwowych i Dyrekcji Budowy Kolei Państwowych w Warszawie w sprawie warunków technicznych na dostawę petard ostrzegawczych.

Niżej podane warunki techniczne na dostawę petard ostrzegawczych zatwierdzam.

Minister:
(—) *Tyszka*

Warunki techniczne na dostawę petard ostrzegawczych.

Pudełko petardy ostrzegawczej, wypełnione materjałem wybuchowym, winno być wykonane z blachy cynkowej grubości 0,3 m/m, według wymiarów podanych na załączonym szkicu.

Paski, przymocowujące petardę do szyny winny być przylutowane do bocznych krawędzi pudełka petardy i wykonane z miękkiej żelaznej blachy ocynowanej o grubości 0,5 m/m.

Pudełko petardy wyłożone papierem nasyconym parafiną, winno zawierać 15 gramów materjału wybuchowego, składającego się z mieszaniny 75% chemicznie czystego chloranu potasu (kali chloricum) i 25% chemicznie czystej, zmielonej siarki laskowej, nie zawierajacej kwasu siarkowego.

Wewnątrz mieszaniny wybuchowej winny być umieszczone na wstędze papierowej kapiszony w ilości 100 sztuk. Masa kapiszonowa ma zawierać około 45% chloranu potasu, około 35% siarczku antymonu, około 15% piorunianu rtęci z domieszką zmielonego szkła i gumy arabskiej.

Grubość warstwy masy kapiszonowej winna wynosić około 0,25 m/m przy średnicy kapiszona 3—4 m/m.

Pudełko petardy winno być dokładnie uszczelnione przeciw przenikaniu wilgoci i następnie powleczone farbą minjową na czystym pokoście, z domieszką terpentyny. Powierzchnia styku pudełka petardy z pokrywką, winna być powleczona farbą tą dwukrotnie.

Na pudełku każdej petardy ostrzegawczej winien być wytłoczony rok i miesiąc wykonania petardy. Petardy ostrzegawcze poddaje się przy odbiorze badaniom następującym.

I. Na wstrząśnienie. Jeżeli przy wstrząśnieniu petardy ostrzegawczej powstają szmery z tarcia masy wybuchowej z powłoką pudełka, petarda winna być odrzuconą.

II. Z petard, odpowiadających warunkowi pierwszemu wybiera się 1% i zanurza je na przeciąg 1 godziny do wody ogrzanej do 40° C, następnie

do wody zimnej, na przeciąg 48 godzin, poczem umieszcza się petardę na szynie.

Próby wykonywują się próżnym wagonem i drezyną z obciążeniem około 75 klg. (wagą jednego człowieka). Wybuch petardy ostrzegawczej ma nastąpić pod ciśnieniem pierwszego koła próżnego wagonu, lub pierwszego koła drezyny.

Gdyby jedna z petard poddanych próbie nie wybuchła, wówczas wybiera się do ponownej próby 4% petard. Gdyby z tych petard, choćby jedna tylko nie odpowiedziała wyżej określonym warunkom, to wszystkie petardy z tej dostawy odrzuca się.

Petardy ostrzegawcze winny być dostarczone w drewnianych skrzyniach, po 250 sztuk i szczelnie opakowane, mianowicie w 25 kartonach tekturowych, po 10 sztuk w kartonie.

Poszczególne petardy ostrzegawcze, oraz kartony tekturowe winny być przełożone wełną drzewną, opiłkami drzewnemi, lub innym materjałem, zabezpieczającym zetknięcie się petard między sobą podczas transportu.

Na skrzyniach winna być oznaczona nazwa firmy dostarczającej petardy ostrzegawcze, ilość petard w skrzyni i numer zamówienia.

Dostarczone petardy ostrzegawcze będą badane przez komisję odbiorczą w kolejowych magazynach.

Koszt petard zużytych przy próbach ponosi dostawca.

Opakowanie petard ostrzegawczych nie zwraca się dostawcy.

23.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Kolei z dnia 22 lipca 1925 r. № V. 6368/19/25 do wszystkich Dyrekcji Kolei Państwowych i Dyrekcji Budowy Kolei Państwowych w Warszawie w sprawie warunków technicznych na dostawę siarczanu miedzi i salmiaku do ogniw galwanicznych.

Niżej podane warunki techniczne na dostawę siarczanu miedzi i salmiaku do ogniw galwanicznych zatwierdzam

Za Ministra:
(—) *J. Eberhardt*
Podsekretarz Stanu.

1. Warunki techniczne na dostawę siarczanu miedzi

$CuSo_4\ 5 H_2\ 0$

Siarczan miedzi winien być czysty w kryształach ciemno błękitnej barwy, niezlepiony i niezwietrzały. O ileby na kryształach była warstwa zwietrzała winna ona być biała i nie może posiadać ani żółtego ani zielonego zabarwienia. Kryształy winny być tak twarde i suche, żeby przy próbie starcia ich w dłoniach nie ścierały się w proszek i nie wykazywały oznak wilgotności.

Siarczan winien zawierać 25% czystej miedzi, odchylenie w kierunku zmniejszenia nie może przewyższać 1%. Z domieszek dopuszczalną jest tylko znikoma ilość siarczanu żelaza, siarczanu cynku i innych, wszystkich razem nie więcej jednak niż 1% (z tego na siarczan żelaza nie więcej nad 0,25%) i zaledwie ślady wolnego kwasu $H_2\,SO_4$.

Rostwór siarczanu w wodzie destylowanej winien zachować swą charakterystyczną barwę i nie dawać śladów osadu.

Wielkość kryształów winna być nie mniejsza od 5 m/m i nie większa od 25 m/m. Celem sprawdzenia tego bierze się z każdej beczki 1% siarczanu miedzi, miesza się razem i przesiewa najprzód przez siatkę o oczkach 25 milimetrowych, a następnie przez siatkę o oczkach 5 milimetrowych.

Przez pierwsze sito winny się przesiać wszystkie kryształy, przez drugie tylko 3% wziętej do próby ilości. Jeżeli przesiana ilość drobnicy będzie większa od 3% lecz nie przekroczy 10%, to dostarczony siarczan może być przyjęty, lecz po strąceniu z ceny procentu odpowiadającego nadmiarowi drobnicy ponad 3%. Jeżeli drobnicy przesieje się więcej niż 10%, to dostarczony siarczan odrzuca się całkowicie.

Siarczan miedzi pakuje się po 80 kg. w mocne, szczelne beczki nieprzepuszczające wilgoci. Pakowanie w worki jest niedopuszczalne. Na beczce winna być wypisana czarną olejną farbą firma wytwórni, waga netto i data aktu odbiorczego.

Materjały i przyrządy do prób w wytwórni dostarcza dostawca.

2. Warunki techniczne na dostawę salmiaku

$N H_4 Cl$.

Salmiak winien być drobno krystaliczny, suchy, niezwietrzały, biały, bez odcienia szarego lub burego (ziemistego) winien być sublimowany i nie zawierać domieszek w rodzaju gipsu, soli kuchennej i t. p.

Zawartość domieszek nieulatniających się po wyprażeniu nie powinna wynosić więcej ponad 1%; również domieszek nierozpuszczalnych w wodzie nie więcej nad 1%. Salmiak nie powinien zawierać kwasów więcej niż 0,2% i nie wykazywać śladów soli ołowianych i żelaznych.

Z każdej dostarczonej beczułki lub skrzynki odbiorca bierze po 100 gr., miesza je i poddaje analizie chemicznej; jeżeli mieszanina ta nie odpowie wyszczególnionym wyżej warunkom, to cała partja odrzuca się. Salmiak winien być zapakowany szczelnie w mocne skrzynki lub beczułki w ilości po 50 kg. Na skrzynkach lub beczułkach winna być czarną olejną farbą wypisana firma wytwórni, waga netto i data aktu odbiorczego.

24.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Kolei z dnia 29 czerwca 1925 r. № I. 7895/2/25 do wszystkich Dyrekcji Kolei Państwowych i Dyrekcji Budowy Kolei Państwowych w Warszawie w sprawie bezpłatnego przejazdu dla zasięgnięcia porady lekarskiej.

Celem umożliwienia pracownikom kolejowym oraz członkom ich rodzin bezpłatnego przejazdu do lekarza rejonowego dla zasięgnięcia porady lekarskiej bez potrzeby posiadania na taką podróż bezpłatnego bitelu jazdy zarządza się dodatkowo do rozporządzenia Ministra Kolei z dnia 18/XII 1924 r. № I/18666 (Dziennik Urzęd. M. K. № 16 z dn. 31/XII 1924 r.) co następuje:

Jako dokument do bezpłatnego przejazdu ma służyć:

1) Karta porady — druk P. K. P. (sprzed.) Sanit. 1.
2) „ „ „ P. K. P. Sanit. 3 (kolor czerwony)
3) Zlecenie do szpitala dr. P. K. P. Sanit. 5.
4) „ „ „ „ P. K. P. Sanit. 6 (kolor czerw.)
5) „ „ specjalisty P. K. P. Sanit. 7.

Zwierzchnicy, mający prawo do wydawania swym podwładnym lub członkom ich rodzin kart porady, nie zatrzymują na razie u siebie części A tych druków, jak to wskazano w przytoczonem wyżej rozporządzeniu M. K. lecz doręczają kartę porady w całości choremu, nad to jeżeli jest niezbędny dojazd do lekarza rejonowego powinni na odwrotnej stronie części A u góry uczynić adnotację odręcznie lub w formie stempla:

Ważna na przejazd bezpłatny z... (wskazać stację wyjazdu) ......do... (wymienić stację zamieszkiwania właściwego lekarza rejonowego) i z powrotem, w klasie (wskazać ją) zaopatrując ją w datę i podpis.

Taką samą adnotację obowiązani są czynić lekarze na odwrotnej stronie pierwszego egzemplarza zlecenia do szpitala (druki P. K. P. Sanit. 5 i P. K. P. Sanit. 6). W wypadkach, gdy kuracja wymaga kilkakrotnej bytności u lekarza, właściwy zwierzchnik za każdym razem powinien na części A karty porady [druki P. K. P. (sprzed) Sanit. 1 i P. K. P. Sanit. 3 (kolor czerwony)] adnotację powyższą odnowić.

Gdy lekarz rejonowy uzna za konieczne skierować chorego do lekarza specjalisty, powinien wówczas wydać mu zlecenie na druku P. K. P. Sanit. 7 w dwóch egzemplarzach, z których jeden ma być doręczony lekarzowi specjaliście, drugi z adnotacją powyżej wskazaną, uczynioną na odwrotnej stronie zlecenia, służy za przejazd bezpłatny koleją do siedziby lekarza specjalisty i z powrotem.

Karty porady oraz zlecenia do szpitala i lekarza specjalisty powinny być przed wyjazdem ostemplowane w kasie stacyjnej narówni z bezpłatnemi biletami jednorazowemi, przyczem osoby, które tego nie uczyniły podlegają art. 16 obowiązujących przepisów przewozowych, zawartych w cz. I taryfy osobowej i bagażowej, z zastosowaniem okólnika M. K. z dnia 9/VI 1921 r. № Pt. 652 (Dz. Urzęd. M. K. № 18/1921 r.).

Karty porady tudzież zlecenia do szpitala i lekarza specjalisty upoważniają do przejazdu bezpłatnego w tej klasie wagonu, która przysługuje choremu na podstawie posiadanego dowodu tożsamości osoby. Pracownicy posiadający tylko karty tożsamości, korzystają z przejazdu do lekarza w klasie 3-ej.

Odcinek A karty porady, jakoteż zlecenie do szpitala, tudzież zlecenie do lekarza specjalisty nie powinny być odbierane przez służbę pociągową lub organy kontrolę biletów sprawujące, lecz po powrocie chorego od lekarza względnie ze szpitala odcinek A doręcza się zwierzchnikowi służbowemu, zlecenie zaś do lekarza specjalisty oraz zlecenie do szpitala — lekarzowi rejonowemu.

We wszyskich wypadkach bezpłatnego przejazdu, przewidzianego w niniejszem zarządzeniu, osoby które z tego przejazdu korzystać będą, obowiązane są legitymować się dowodem tożsamości lub kartą tożsamości, które winny być okazywane organom kontrolę sprawującym wraz z dokumentem, upoważniającym na przejazd do lekarza lub do szpitala.

Za wszelkie wykroczenia i nadużycia na tle bezpłatnego przejazdu na podstawie dokumentów wskazanych powyżej w punktach 1—5 będą pracownicy kolejowi odpowiedzialni osobiście.

Pracownicy emerytowani z bezpłatnego przejazdu dla zasięgnięcia porady lekarskiej nie korzystają.

Za Ministra:
(—) *J. Eberhardt*
Podsekretarz Stanu.

25.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Kolei z dnia 3 lipca 1925 r. № 8120/2/25 do wszystkich Dyrekcji Kolei Państwowych i Dyrekcji Budowy Kolei Państwowych w Warszawie uzupełniające rozporządzenie Ministra Kolei z dnia 21 stycznia 1925 r. № 405/2/25 ogłoszone w Dzienniku Urzędowym № 2.

Zmieniam ustanowione rozporządzenie z dnia 21 stycznia 1925 r. № 405/2/25 (Dz. U. M. K. № 2) nazwy stanowisk służbowych:
a) „nadkonduktorów I klasy" na „kierownik pociągu I klasy";
b) „nadkonduktorów II klasy" na „kierownik pociągu II klasy".

Minister:
(—) *Tyszka*

26.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Kolei z dnia 19 czerwca 1925 r. № 7252/2/25 do wszystkich Dyrekcji Kolei Państwowych i Dyrekcji Budowy Kolei Państwowych w Warszawie uzupełniające rozporządzenie Ministra Kolei z dnia 21 stycznia 1925 r. № 405/2/25, ogłoszone w Dzienniku Urzędowym № 2.

Rozporządzenie Min. Kolei z dnia 21 stycznia 1925 r. № 405/2/25, ogłoszone w Dzienniku Urzędowym № 2, otrzymuje na stronicy 74 w rubryce 3 za № bieżącym 8, jako № 8-a następujące uzupełnienie:
„Starszy Kontroler Wydziałowy".
Rubryki 4—7 tej pozycji należy wypełnić jak pod № 11-ym.

Minister:
(—) *Tyszka*

27.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Kolei z dnia 11 lipca 1925 № pr. 3608/25 w sprawie podziału czynności między Departamenty i Wydziały Ministerstwa Kolei.

Rozporządzeniem z dnia 26 czerwca 1925, (ogłoszonem w Monitorze Polskim № 152) Rada Ministrów zatwierdziła następujące uzupełnienie Statutu Organizacyjnego Ministerstwa Kolei, ogłoszonego w Monitorze Polskim № 233 z roku 1923 № 289 z roku 1924 i № 298 z roku 1924 oraz w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Kolei № 24 z r. 1923 i № 1 z roku 1925:

Umieszczone po punkcie c § 2 zdanie: „Wydział Uposażeń i Wydział Zaopatrzeń mają być złączone w jeden wydział po wejściu w życie nowej ustawy emerytalnej" — skreśla się.

Na zasadzie powyższego rozporządzenia wprowadzam następujące zmiany w rozporządzeniu Ministra Kolei z dnia 18 października 1923 r. № Org. 3958 w sprawie podziału czynności między Departamenty i Wydziały Ministerswa Kolei, ogłoszonem w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Kolei № 24 z roku 1923 i w rozporządzeniu z dnia 31 stycznia 1925 w tej samej sprawie, ogłoszonem w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Kolei № 1 z roku 1925:

2. Wydział Uposażeń i Zaopatrzeń.

1) W tytule Wydziału 2. skreśla się wyrazy: „i Zaopatrzeń".

2) W Wydziale 2. skreśla się punkty 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19 oraz uwagę umieszczoną po punkcie 19.

3) Po Wydziale prawnym należy umieścić:

4. Wydział Zaopatrzeń.

1) Ustalenie zasad zabezpieczenia personelu i nadzór nad wykonywaniem odnośnych przepisów (emerytury, dary z łaski i t. p.), oraz wymiar emerytur dla pracowników Ministerstwa Kolei, jakoteż w wypadkach niewchodzących w kompetencje Dyrekcji.

2) Ustalenie zasad odszkodowania za nieszczęśliwe wypadki przy pełnieniu służby personelu kolejowego.

3) Likwidacja funduszów emerytalnych byłych państw zaborczych.

4) Likwidacja pretensji pracowników kolejowych do tymczasowej kasy przezorności.

5) Likwidacja pretensji pracowników kolejowych do byłych państw zaborczych.

6) Ustalenie zasad zaopatrzenia pracowników (kooperatywy, kuchnie, składnice, pszczelnictwo, sadownictwo) i czuwanie nad rozwojem zaopatrzenia personelu.

7) Ustalenie zasad rozdawnictwa przedsiębiorstw zarobkowych, jak księgarnie, bufety, przechowanie bagażu i t. p. oraz rozstrzyganie w drodze instancji spraw rozdawnictwa przedsiębiorstw zarobkowych.

8) Ogólne sprawy oświatowe i sprawy bibljotek dyrekcyjnych.

Minister:
(—) *Tyszka*

ZAWIADOMIENIA.

Skład Państwowej Rady Kolejowej na okres 1925 — 1927 r.

Grupa I. Przedstawiciele Ministerstw.

		Członkowie:	Zastępcy:
1	Przemysłu i Handlu	Chodkiewicz Bronisław	Butler Janusz
2	Rolnictwa i D. P.	Wojno Kazimierz	Hoyer Witold
3	Generalnej Dyrekcji Poczt i Telegrafów	Heilman Henryk	Maciejewski Sylwester
4	Skarbu	Sienkiewicz Franciszek	
5	Robót Publicznych	Inż. Rappe Mieczysław	Inż. Siwicki Kazimierz
6	Spraw Wojskowych	Płk. Regulski Bronisław	Inż. Kurcjusz Tadeusz
7	Spraw Wewnętrznych	Strzelecki Jan	Wohl Hipolit

Grupa II. Przedstawiciele Miast:

		Członkowie:	Zastępcy:
8	Białystok	Inż. Malinowski Mieczysław	Olszyński Władysław
9	Brześć n/B.	Niemcewicz Jan Ursyn	Dmowski Leopold
10	Bydgoszcz	Matecki Edmund	Nawrocki Kazimierz
11	Kraków	Dr. Krzetuski Karol	Burtan Stanisław
12	Lublin	Turczynowicz Jan	Szczepański Czesław
13	Lwów	Neuman Józef	Inż. Hauswald Edwin
14	Łódź	Dr. Fichna Bolesław	Inż. Batkowski Stefan
15	Poznań	Suchowiak Henryk	Kontrowicz Władysław
16	Wilno	Bańkowski Witold	Łokuciewski Jan
17	Warszawa	Inż. Jabłoński Władysław	Rottermund Stefan
18	Katowice	Piechulek Jan	Zimmermann Antoni

Grupa III. Przedstawiciele powiatowych ciał samorządowych województw:

19	Wojew. Warszawskie	Inż. Narewski Michał	Inż. Jentys Stanisław
20	„ Łódzkie	Dr. Dunin-Rzuchowski Marjan	Inż. Psarski Stanisław
21	„ Kieleckie	Lamot Wiktor	Masalski Edmund
22	„ Wileńskie	Zawisza Kazimierz	Nejman Tomasz
23	„ Lubelskie	Chomicz Jan	Rosenwerth Stanisław
24	„ Wołyńskie	Dr. Zieliński Bolesław	Dr. Baliński Karol
25	„ Białostockie	Kurcjusz Stanisław	Wieczorek Roman
26	„ Poleskie	Skirmunt Roman	Czarnocki Michał
27	„ Lwowskie	Inż. Rybicki Stanisław	Jarosz Rajmund
28	„ Krakowskie	Dr. Skrzyński Stefan	Inż. Kędzior Andrzej
29	„ Stanisławowskie	Dr. Krzysztofowicz Mikołaj	Szczepański Piotr
30	„ Poznańskie	Potworowski Edward	Dr. Rozmiarek Andrzej
31	„ Pomorskie	Czarliński Janusz	Donimirski Jan
32	„ Śląskie	Inż. Szefer Leopold	Dubiel Paweł
33	„ Tarnopolskie	Zagórski Stanisław	Ks. Prałat Korduba Teodor

Grupa IV. Przedstawiciele organizacji gospodarczo-społecznych:

34	Izba Handlowa i Przemysłowa w Bielsku i Krakowie	Epstein Tadeusz	Inż. Gross Franciszek
35	Izba Handlowa i Przemysłowa w Brodach i Lwowie	Tenner Ludwik	Kuttin Benjamin
36	Izba Handlowa i Przemysłowa w Bydgoszczy i Poznaniu	Dr. Pernaczyński Stanisław	Inż. Czarliński Leon

		Członkowie:	Zastępcy:
37	Izba Handlowa i Przemysłowa w Grudziądzu i Toruniu	Stanek Zygmunt	Inż. Celichowski Stanisław
38	Centralny Związek Przemysłu, Górnictwa, Handlu i Finansów	Inż. Krzyżanowski Adam	Miduch Zygmunt
39	" " "	Dr. Wasserberger Leon	Minkiewicz Wacław
40	Rada Zjazdu Przemysłowców Górniczych w Dąbrowie	Kociatkiewicz Tomasz	Sągajłło Ludwik
41	Krajowe T-wo Naftowe i Związek Producentów i Rafinerów Olejów Min.	Dr. Unger Stanisław	Dr. Kielski Alfred
42	Związek Cuk. i Przem. Cukr. w Warszawie	Inż. Szeliga-Natanson Edward	Rychłowski Stanisław
43	Związek Organizacji Rolniczych	Gościcki Jerzy	Chełmiński Tomasz
44	" " "	Wąsowicz Hipolit	Porowski Mieczysław
45	Polski Związek Org. Kółek Rolniczych	Boguszewski Stefan	Gayny Stanisław
46	Związek Elektrotechn. Polsk. i Stowarzyszenie Elektrotechników	Inż. Bieliński Stanisław	Inż. Gerlicz Wiesław
47	Izba Handlowa w Katowicach	Inż. Brzeski Roman	Mędlewski Dyonizy
48	Izba Rolnicza w Katowicach	Sztwiertnia Jan	Panieński Stefan
49	Górnośląski Związek Przemysłowców Górniczo Hutniczych w Katowicach	Dr. Geisenheimer Paweł	Russek Antoni
50	" " "	Dr. Przybylski Zyg.	Sabass Maksymiljan
51	Związek Polskich Hut Żelaznych i Związek Zawodowy Wielkiego Przemysłu Chemicznego	Meyer Jerzy	Barszczewski Adam
52	Zw. Przemysłowców w Krakowie	Inż. Zborowski Włodzimierz	Ader Wilhelm

Grupa V. Przedstawiciele Dyrekcyjnych Rad Kolejowych:

53	Warszawa	Łempicki Jerzy	Inż. Jakubowski Władysław
54	Radom	Markowicz Jan	Zachert Włodzimierz
55	Wilno	Wańkowicz Stanisław	Bohdanowicz Mieczysław
56	Kraków	Götz-Okocimski Jan	Dr. Jura Albin
57	Lwów	Dr. Stahl Leonard	Dr. Rucker Jan
58	Stanisławów	Chowaniec Wacław	Dr. Drzewiecki Józef
59	Poznań	Dr. Drzażdżyński Tadeusz	Suchanek Fryderyk
60	Gdańsk	Marchlewski Tadeusz	Braunek Tadeusz
61	Katowice	Wojciechowski Marjan	Balcer Antoni

Grupa VI. Członkowie mianowani przez Ministra Kolei:

62	Inż. Jasiński Zygmunt
63	„ Nosowicz Andrzej
64	„ Stelmachowski Olech
65	„ Dunin Antoni
66	Dr. Kolischer Henryk
67	„ Starzewski Leopold

Minister: *(—) Tyszka.*

W Ministerstwie Kolei

Mianowania:

Minister Kolei mianował:

Rozporządzeniem z dnia 30 maja 1925 r.:

Inż. Pawłowicza Władysława, urzędnika prowizorycznego Ministerstwa Kolei— Naczelnikiem Wydziału Zasobów Dyrekcji K. P. we Lwowie z uposażeniem V grupy.
№ I/9308/25.

Rozporządzeniem z dnia 13 czerwca 1925 r.:

Czajkowskiego Eljasza—urzędnikiem kontraktowym z uposażeniem VI grupy w Departamencie Administracyjnym.
№ Pr. 2506/25.

Rozporządzeniem z dnia 24 czerwca 1925 r.:

Wierzbickiego Stanisława, St. referenta Dyrekcji K. P. w Warszawie — referentem w VII stopniu służbowym urzędników państwowych w Wydziale Prezydjalnym.
№ Pr. 3251/25.

Inż. Dybowskiego Jana, pom. Zawiadowcy Oddz. Warszt. Dyrekcji K. P. w Warszawie — referentem w VII stopniu służbowym urzędników państwowych w Departamencie Mechanicznym i Zasobów.
№ Pr. 3253/25.

Rozporządzeniem z dnia 30 czerwca 1925 r.:

Naczelnikiem Wydziału w V stopniu służb. urzędników państwowych

Głowackiego Jana, st. referenta Ministerstwa Kolei — przy równoczesnem powierzeniu stanowiska Naczelnika Wydziału prawnego w Departamencie Administracyjnym.
№ Pr. 3349/25.

Inspektorem Ministerjalnym w V stopniu służb. urzędników państwowych

Inż. Świeściakowskiego Tytusa, st. referenta Ministerstwa Kolei.
№ Pr. 3491/25.

Starszymi referentami w VI stopniu służb. urzędników państwowych

Antoniewicza Antoniego, Naczelnika Kasy Ministerstwa Kolei.
Szczecińskiego Zygmunta, Referenta Ministerstwa Kolei.

Pietrzykowskiego Bronisława, Referenta Ministerstwa Kolei.
Soczyńskiego Wiktora, Referenta Ministerstwa Kolei.
D-ra Majewskiego Kazimierza, Referenta Ministerstwa Kolei.
Malskiego Kazimierza, Referenta Ministerstwa Kolei.
Inż. Kmitę Adama, Referenta Ministerstwa Kolei.
Inż. Komarnickiego Bohdana, Referenta Ministerstwa Kolei.
Gurbskiego Jana, Referenta Ministerstwa Kolei.

Referentami w VII stopniu służb. urzędników państwowych

Górnickiego Kazimierza, pom. ref. Min. Kolei.
Inż. Zenowicza Bronisława, pom. ref. Min. Kolei.
Dolanowskiego Mikołaja, urzędnika prowizor. Min. Kolei.

Starszymi Kontrolerami w VII stopniu służb. urzędników Państwowych

Spytkowskiego Juljana, Kontrolera Min. Kolei.
Stopczyńskiego Kazimierza, Kontrolera Min. Kolei.
Arzta Tadeusza, Kontrolera Min. Kolei.

Kontrolerami w VIII stopniu służb. urzędników państwowych

Przystańskiego Jana, Sekretarza Min. Kolei.
Kowalczuka Justyna, Sekretarza Min. Kolei.

Zastępcą Naczelnika Kancelarji w VIII stopniu służb. urzędników państwowych

Kotermanowicza Stefana, Sekretarza Min. Kolei.

Sekretarzami w IX stopniu służb. urzędników państwowych

Klettównę Julję, st. kancelistkę Min. Kolei.
Stopczyńską Wandę, st. kancelistkę Min. Kolei.
Gerłowską Cecylję, st. kancelistkę Min. Kolei.
Busse Zofję, st. kancelistkę Min. Kolei.
Halmanównę Annę, st. kancelistkę Min. Kolei.
Tutakowską Aleksandrę, st. kancelistkę Min. Kolei.
Blochównę Walerję, st. kancelistkę Min. Kolei.
Szubartowskiego Władysława, st. kancelistę Min kolei.
Owsianeckiego Andrzeja, st. kancelistę Min. Kolei.
Hankego Karola, st. kancelistę Min. Kolei.
№ Pr. 3264/25 i Pr. 3512/25.

Rozporządzeniem z dnia 7 lipca 1925 r:

Inż. Balickiego Zygmunta, st. inż. P. K. P.—referentem w VII stopniu służb. urzędników państwowych.
№ Pr. 3492/25.

Rozporządzeniem z dnia 10 lipca 1925 r.:

Swaryszewskiego Józefa, Inspektora Min. Kolei—Inspektorem Ministerjalnym w V stopniu służbowym urzędników państwowych.
№ Pr. 3538/25.

Rożałowskiego Gustawa — urzędnikiem prowizorycznym z uposażeniem IX grupy w Departamencie Handlowo-Taryfowym.
№ Pr. 3490 25.

Przyznanie wyższego uposażenia:

Minister Kolei przyznał wyższe uposażenie:

Rozporządzeniem z dnia 30 czerwca 1925 r.:

Inż. Łopuszyńskiemu Wacławowi, urzędnikowi prowizorycz. Min. Kolei — uposażenie VI grupy.

Urbanowiczowi Antoniemu, urzędnikowi prowizorycz. Min. Kolei — uposażenie VII grupy.

№ Pr. 3264/25.

Przeniesienie:

Minister Kolei przeniósł ze względów służbowych:

D-ra Majewskiego Kazimierza, st. referenta Min. Kolei — do Dyrekcji Kolei Państw. w Warszawie w charakterze st. referendarza P. K. P.

№ Pr. 3513 25.

W Dyrekcjach Kolei Państwowych.

Mianowania:

Dyga Bernard, referendarz K. P. w Dyrekcji Kolei Państwowych we Lwowie — Kierownikiem Działu Osobowego w Wydziale Osobowym Dyrekcji Kolei Państwowych w Warszawie.

Członkowski Władysław, starszy asesor Dyrekcji Kolei Państwowych w Warszawie—Kierownikiem Działu Zabezpieczeń i Humanitarnego w Wydziale Osobowym tejże Dyrekcji.

№ I. 7468 1-J/25

Majewski Stanisław, instruktor taryfowy Wydziału Handlowo-Taryfowego Dyrekcji Kolei Państwowych w Warszawie — Starszym Kontrolerem tegoż Wydziału.

№ I. 6606/1-J 25.

Inż. Wirkutowicz Seweryn, starszy referendarz Dyrekcji Kolei Pańswowych w Wilnie—naczelnikiem Wydziału Zasobów Dyrekcji Kolei Państwowych w Radomiu.

№ 1. 7907/1-F/25.

Inż. Stencel Jan, referendarz Dyrekcji Kolei Państwowych w Radomiu—Kierownikiem Działu Drogowego w Wydziale Kolei Wąskotorowych tejże Dyrekcji

№ I. 8924/1-F 25.

Dr. Smoliński Emiljan, Naczelny Lekarz Dyrekcji Kolei Państwowych w Poznaniu—Naczelnikiem Wydziału Sanitarnego tej samej Dyrekcji.

№ I. 10218 1/25.

Inż. Dobrowolski Włodzimierz, referendarz Kolei Państwowych w Nowym-Sączu—Naczelnikiem Centralnego Magazynu Zasobów w Bydgoszczy.

№ I. 6603/1 25.

Inż. Naruszewicz Edward — Kierownikiem Działu Podtorza i Mostów w Wydziale Drogowym Dyrekcji Kolei Państwowych w Katowicach.

№ I. 10928/1 25.

Dr. Kowalik Michał, p. o. Kierownika Wydziału Sanitarnego Dyrekcji Kolei Państwowych w Katowicach — Naczelnikiem Wydziału Sanitarnego tej samej Dyrekcji.

№ I. 10920/25.

Dr. Barański Emil, lekarz kolejowy w Skoczowie—lekarzem sanitarnym Dyrekcji Kolei Państwowych w Krakowie.

№ I. 10664/1/25.

Dr. Szymański Henryk—Lekarzem Sanitarnym w Wydziale Sanitarnym Dyrekcji Kolei Państwowych we Lwowie.

№ I. 6490/1/25.

Przeniesienia w stan spoczynku.

Inż. Malanowicz Robert, starszy referendarz Dyrekcji Kolei Państwowych w Radomiu z dn. 1 sierpnia 1925 r. na podstawie art. 28 p. „c"ust. em.

№ I. 10157/1 F/25.

Nowicki Władysław, Naczelnik Wydziału Rachunkowego Dyrekcji Kolei Państwowych w Wilnie—z dn. 1 sierpnia 1925 r., na podstawie art. 28 p. „b" ustawy emerytalnej z wyrażeniem uznania za długoletnią i gorliwą pracę.

№ I. 9178/1-J 25.

Dr. Petrall Stanisław, lekarz rejonowy Dyrekcji Kolei Państwowych w Radomiu—z dniem 1 sierpnia 1925 r. na podstawie art. 28 p. „c" ustawy emerytalnej, przy wyrażeniu mu uznania za długoletnią sumienną służbę kolejową.

№ 1. 8935/1-F/25.

Sulimirski Bolesław, starszy referendarz kolei państwowych, Dyrekcja Kolei Państwowych w Krakowie, z dniem 1 września 1925 r.

№ I. 7342/1/25.

Bartmański Kazimierz, starszy referendarz kolei państwowych, Dyrekcja Kolei Państwowych w Krakowie, z dniem 1 sierpnia 1925 r.

№ I. 7342/1/25.

Inż. Roliński Edward, kierownik Działu, Dyrekcja Kolei Państwowych w Krakowie, z dniem 1 sierpnia 1925 r.

№ I. 7342/1/25.

Löwenburg Wiktor, kierownik Działu, Dyrekcja Kolei Państwowych w Krakowie, z dniem 1 października 1925 r.

№ I. 7342/1/25.

KONKURSY.

Na stanowisko Kierownika Działu Ogólno-Rachunkowego w Wydziale Rachunkowym Dyrekcji K. P. w Krakowie.

Warunki dla ubiegających się: studja wyższe, wyjątkowo średnie, VI lub VII grupa uposażenia, dłuższa praktyka w służbie rachunkowej.

Termin składania podań do 15 sierpnia 1925 r.

№ I. 7342 25.

Na stanowisko Kierownika Działu Towarowego w Wydziale Kontroli Dochodów Dyrekcji Kolei Państwowych w Krakowie.

Warunki dla ubiegających się: studja wyższe, wyjątkowo średnie, VI lub VII grupa uposażenia, dłuższa praktyka w służbie kontroli dochodów.

Termin składania podań do 15 sierpnia 1925 r.

№ I. 7342/25.

Na posadę Naczelnika Wydziału Rachunkowego Dyrekcji Kolei Państwowych w Wilnie.

Warunki dla ubiegających się: wykształcenie wyższe, wyjątkowo średnie V lub VI grupa uposażenia oraz wszechstronna znajomość służby Wydziału rachunkowego.

Termin składania podań do 15 sierpnia 1925 r.

№ I. 8443/25.

Na stanowisko Zastępcy Naczelnika Wydziału Drogowego w Dyrekcji Kolei Państwowych w Gdańsku.

Warunki dla ubiegających się: ukończone studja politechniczne, dłuższa wszechstronna praktyka w dyrekcyjnej i wykonawczej służbie drogowej, V lub VI grupa uposażenia.

Termin składania podań do dn. 15 sierpnia 1925 r.

№ I. 11431/25.

Na stanowisko Starszego Kontrolera Wydziałowego (dla spraw taryfowych) w Dyrekcji Kolei Państwowych w Stanisławowie.

Warunki dla ubiegających się: ukończone studja wyższe, wyjątkowo średnie, VI lub VII grupa uposażenia oraz dłuższa praktyka w służbie handlowo-taryfowej.

Termin składania podań do 15 sierpnia 1925 r.

№ I. 10882/1/25.

Odwołanie konkursu.

Ogłoszony w Dzienniku Urzędowym № 7 z roku bieżącego konkurs na posadę naczelnika Wydziału Kontroli Dochodów w Dyrekcji Kolei Państwowych w Radomiu odwołuje się.

№ I. 10359/1-F/25.

OKÓLNIK.

Pracownicy Dyrekcji Radomskiej uświadamiając znaczenie lotnictwa dla obrony Państwa zebrali pośród siebie około 160.000 zł. drogą potrąceń dobrowolnych z miesięcznych poborów w rozmiarze 1% w ciągu pół roku na cel zakupu eskadry lotniczej dla naszej Armji.

Suma powyższa została przekazaną na moje ręce w myśl postanowienia Komitetu Zakupu Eskadry Lotniczej im. kolejarzy Dyrekcji Radomskiej na zapłacenie firmie, która w myśl wskazówek M. S. Wojsk. wykona zamówienie płatowców typu „Potez XV A. Z.“ z motorami „Lorraine-Dzietrich 400 HP z tem, żeby pozostałość z tej sumy, wysokość której ujawni się po zakończeniu zamówienia, została użyta na utworzenie przy Politechnice Warszawskiej stypendjum dla jednego studenta-chrześcjanina syna kolejarza (z pierwszeństwem dla pracowników Dyrekcji Radomskiej), któryby poświęcił się specjalnie studjom nad lotnictwem

Podając do wiadomości powyższy czyn patrjotyczny pracowników Dyrekcji Radomskiej jednocześnie polecam ogłosić ten okólnik w najbliższym numerze Dziennika Rozporządzeń Dyrekcji.

№ Dz. IV. 8679.

Minister:
(—) *Tyszka*

Drukarnia Państwowa № 29685. 22.VII 25 2000.